

ΤΟ ΑΛΛΟ ΜΙΣΟ ΤΗΣ ΜΑΣΚΑΣ/

ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

ΚΑΙ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

ΤΕΘΗΚΕ ΜΕ ΤΟΝ ΠΛΕΟΝ ΕΥΛΗΠΤΟ ΤΡΟΠΟ: Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΡΟΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ 1/3 ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ. Δηλαδή: Έχουμε δείξει μέχρι στιγμής ότι η πολιτική διαχείριση του covid-19 αρθρώνεται πάνω σε τρεις βασικούς άξονες: την διαχείριση της (τετραπλής!) κρίσης των αφεντικών και της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης στο φόντο της 4ης βιομηχανικής επανάστασης και της (προϋπάρχουσας!) παγκόσμιας ύφεσης από τη μία, και την βίαιη ανασύνθεση της εργατικής τάξης με κρατική πρωτοβουλία σε όλα τα επίπεδα της ζωής της, από την άλλη: εργασία, αναπαραγωγή, κοινωνικές σχέσεις, υγεία, ελεύθερος χρόνος κλπ.

Ε, η εντατικοποίηση της δημόσιας τάξης με όρους υγειονομικού φασισμού και η περαιτέρω στρατοαστυνομική περικυκλωτική μίας σειράς υποκειμένων/ πληθυσμών που τελούν ήδη υπό διαφορετικά καθεστώτα πολιτικής απαγόρευσης, τοποθετημένα εκτός των τυπικών νομικών ρυθμίσεων, στο επίκεντρο ενός κρατικά οργανωμένου και παραγωγικού ρατσισμού είναι αυτό το κρίσιμο 1/3 που αποκαλύπτει τις υγειονομικές ρυθμίσεις σαν αυτό που πραγματικά είναι: милитарισμός με ιατρική νομιμοποίηση. Κι αλλιώς: το σχήμα ασθένεια-κίνδυνος αποτελεί την διάδοχη εικονικότητα της ανομίας, μόνο που είναι πιο συμφέρουσα: κανείς και καμία δεν σκίζεται για τα "δικαιώματα" όταν το κράτος παίζει το χαρτί της μολυσματικότητας...

Παράλληλα, το κρατικό σχέδιο της καθολικής καραντίνας χρειάζεται να γίνεται αντιληπτό όχι ως μέτρο άπαξ εφαρμογής αλλά με όρους κεφαλαιοποίησης μίας παλις μεθόδου και επανανοηματοδότησής της: δεν θα μπορούσε και δεν θα χρυσίμεινε να αφορά όλους/ες για πάντα- χρειαζόταν να εδραιωθεί και να νομιμοποιηθεί κοινωνικά ως ορθολογικό παράδειγμα κρατικής ετοιμότητας και αυτό έγινε. Τώρα, η καραντίνα, το μόνο σίγουρο φάρμακο του περίεργου ιού, μπορεί να αφορά επιλεκτικά, με ασυνέχειες, εντοπισμένα ένα κέντρο κράτησης εκεί, έναν οικισμό ρομά παραπέρα, μία παρέα εξαρτημένων στην αθήνα, ένα σπίτι μετανασ(ρι)ών πιο κεί...

Τα υγειονομικά μέτρα "αντιμετώπισης της εξάπλωσης" του covid στο παράδειγμα των μειονοτικών χωριών της ξάνθης και στην περίπτωση των ρομά της λάρισας μπορούν κατά την άποψή μας να θεμελιώσουν αυτήν την θέση. Πριν δούμε τις δύο υποθέσεις ξεχωριστά, ας αναδιατυπώσουμε: η συνθήκη covid επέτρεψε και νομιμοποίησε την εντατικοποίηση μία σειράς στρατοαστυνομικών παρεμβάσεων του ελληνικού κράτους και πρακτικών αποκλεισμού κοινοτήτων και πληθυσμών- και η παρατήρηση αυτής της διαδικασίας μας επιτρέπει να καταλάβουμε πως το άλλο μισό της μάσκας, είναι οι μπάτσοι, η απομόνωση και η στοχοποίηση.

The rom case

Σύμφωνα με την Praxis (2007) "τα προβλήματα οι διακρίσεις και οι ρατσιστικές συμπεριφορές που αντιμετωπίζουν

οι Ρομά, αλληλοσυνδέονται. Οι Ρομά στερούνται βασικά κοινωνικά αγαθά, δεν έχουν ίσες ευκαιρίες με τους υπόλοιπους πολίτες και δεν έχουν πρόσβαση σε βασικά όπως: στην κατοικία, στην υγεία, στην απασχόληση –εργασία, στην Κοινωνική Πρόνοια και Κοινωνική ασφάλιση, στην εκπαίδευση".

Ας γυρίσουμε την εικόνα τούμπα: οι ρομά είναι ταξικά πάτος με τη βούλα: ο τρόπος ζωής τους είναι πολιτισμικά και ηθικά στοχοποιημένος, οι κρατικές πρωτοβουλίες οργάνωσης της κατοίκησης τους συνοδεύονται από αστυνομική βία και συνήθως συνιστούν απόπειρες μίας οργανωμένης χωροταξικής γκετοποίησης σε συνδυασμό με την ανατίμηση διάφορων περιοχών-φιλέτων, όταν χρειάζονται οι ίδιοι και οι ίδιες τα νοσοκομεία οι πόρτες είναι κλειστές, οι ρομά γυναίκες υποφέρουν πρακτικές παρενόχλησης ή βίαιης επέμβασης στις αναπαραγωγικές τους λειτουργίες, οι οικογένειες αναγκάζονται να στέλνουν με το ζόρι τα παιδιά τους στο σχολείο και εκεί τα ρομά παιδιά ποτέ δεν ξεχνούν ότι είναι ρομά, η εργατική τους δύναμη αξιοποιείται από μία σειρά μαφίες, γίνονται συστηματικά "ανθρώπινο υλικό" που τροφοδοτεί την εγκληματική οικονομία του σώματος, και οι μπάτσοι τους μαζεύουν γιατί δεν έχουν τις ταυτότητες που δεν τους δίνουν. Ωραία.

Σε αυτό το context κρατικής στρατηγικής συντήρησης της διαρκούς ημι-παράνομης συνθήκης ζωής των ρομ πληθυσμών, τον απριλίο κατέστησαν ο νο1 κίνδυνος του νομού Θεσσαλίας. Με αφορμή τον θετικό στον ιό "32χρονο ρομά" στα μέσα απριλίου ξεκίνησαν *ιχνηλατήσεις επαφών και δειγματοληπτικοί έλεγχοι σε συνολικά 11 οικισμούς Ρομά σε όλη τη Θεσσαλία και συγκεκριμένα: στη Λάρισα σε Νέα Σμύρνη, Τύρναβο, Φάρσαλα, στην Καρδίτσα σε Μαύρικα και Σοφάδες, σε τρεις οικισμούς στα Τρίκαλα και σε άλλους τόσους στον Βόλο.* (Καθημερινή, 14.04.2020 Έλεγχοι για κορωνοϊό σε όλους τους οικισμούς Ρομά στη Θεσσαλία) ενώ *την επέκταση στην αναγκαστική δειγματοληψία και την εντατικοποίηση και επιτήρηση των προληπτικών μέτρων στους καταυλισμούς Ρομά ζητεί από τους δημάρχους που έχουν εντός της χωρικής τους αρμοδιότητας ο περιφερειάρχης Αττικής Γιώργος Πατούλης.* (Καθημερινή, 17.04.2020 Επιτήρηση των μέτρων στους καταυλισμούς Ρομά). Μέσα σε λίγες ώρες, ο Ιατρικός Σύλλογος Μαγνησίας, με τον συνήθη επιστημονικά έγκαιρο τρόπο ζήτησε να από τις Αρχές «να πραγματοποιηθεί άμεσα δειγματοληπτικός έλεγχος σε όλους τους οικισμούς Ρομά της περιοχής του Βόλου (Αλιβερίου, Αγίας Παρασκευής και Νεάπολης), προκειμένου να έχουμε σαφή εικόνα για την πιθανότητα το πρόβλημα να έχει επεκταθεί και στην περιοχή μας». Την ίδια στιγμή οι νοσούντες μεταφέρθηκαν με το ζόρι στην Αρωγή όπου *παρέμειναν βέβαια σε αυστηρή καραντίνα στην νέα δομή με εσωτερική και εξωτερική περίμετρο περιφρούρησης.* (Καθημερινή, 10.04.2020 Συναγερμός για να θωρακιστεί η Θεσσαλία μετά τα κρούσματα σε οικισμό Ρομά). Επειδή όμως, εκτός από την στοχοποίηση των απανταχού ρομά, αφού ένας είναι θετικός, ο αποκλεισμός των ρομά

πρέπει να φαίνεται, το ελληνικό κράτος θεώρησε ορθό να τους απαγορεύσει και να εργάζονται καθώς σύμφωνα με την πρόταση της αντιπεριφερειάρχισσας οι άνθρωποι αυτοί αποτελούν υγειονομική βόμβα. (Καθημερινή, 10.04.2020, Ανησυχία για τα κρούσματα κορωνοϊού σε οικισμό Ρομά στη Λάρισα - Κλείνουν όλες οι λαϊκές αγορές στη Θεσσαλία). Ετσι, εκτός από την καραντίνα στην περιοχή της Νέας Σμύρνης, *αναστέλλονται για 14 ημέρες όλες οι λαϊκές αγορές στην ευρύτερη περιφέρεια της Θεσσαλίας και απαγορεύεται η άσκηση κάθε μορφής πλανοδίου εμπορίου.* (ό.π.)

Μετά το πέρας της καθολικής καραντίνας, κάπου στα μέσα Μάη, οι Ρομά ξαναβρέθηκαν σε καραντίνα: Στις 16.05. μαθαίνουμε από την Εφ.Συν. ότι στην συνοικία των Ρομά στη Νέα Σμύρνη Λάρισας επιβλήθηκαν "έκτακτα περιοριστικά μέτρα που θα παραμείνουν σε ισχύ για 14 μέρες." Ταυτόχρονα, το ιατροαστυνομικό επιτελείο προσπάθησε να επιβάλει την αναγκαστική απομάκρυνση των νοσούτων ξανά, και:

[...] χθες το μεσημέρι σημειώθηκαν επεισόδια όταν ήρθε λεωφορείο για να παραλάβει και να μεταφέρει σε ειδική δομή όσους βρέθηκαν θετικοί στον κορωνοϊό. Η συνοικία των Ρομά τίθεται σε καθεστώς ενισχυμένης επιτήρησης (σε συγκεκριμένα όρια που αποφασίστηκαν από τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας) και επιβάλλεται απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 10 το βράδυ ως τις 6 το πρωί, με μοναδική εξαίρεση μετακινήσεις για λόγους υγείας. Επίσης, η χρήση μάσκας θα είναι υποχρεωτική, ενώ θα απαγορευτούν οι συναθροίσεις άνω των 10 ατόμων. Η Περιφέρεια Θεσσαλίας ανακοίνωσε ότι θα διανείμει 1.500 υφασμάτινες μάσκες και αντισηπτικά στους κατοίκους. Χθες υπήρξε αναστάτωση στον οικισμό όταν συνεχίστηκε η δειγματοληψία από μονάδες του ΕΟΔΥ καθώς άτομα που βρέθηκαν θετικά δεν ήθελαν να μεταφερθούν στο κέντρο αποκατάστασης «Αρωγή», όπως προβλέπεται από τον σχεδιασμό. (16.05.2020, Ξανά σε καραντίνα η Ν. Σμύρνη Λάρισας)

Καταλαβαίνετε: Στην πρώτη φάση η επίδειξη της νοσηρότητας των ρομά χρυσίμεινε και σαν μία διαδικασία ηθικής και κοινωνικής απονομιμοποίησης των συνθηκών τους στο φόντο της γενικής ενίσχυσης του social distancing: αυτοί είναι όλοι και όλες μαζί, κάνουν παρέα, αγγίζονται, αγκαλιάζονται, φιλιούνται...και αρρωσταίνουν. Παράλληλα, η εκτεταμένη ιχνηλατήρηση είναι ουσιαστικά μία διαδικασία χαρτογράφησης και καταγραφής των κοινωνικών σχέσεων των ρομά. Η αναγκαστική δειγματοληψία συνιστά μία διαδικασία εκπαίδευσης στην πειθάρχηση τους: εκπαίδευση στην υπαγωγή τους στην αρμοδιότητα του ιατρικού-αστυνομικού συμπλέγματος, εκπαίδευση στην συνθήκη ορισμού της ζωής τους, του τόπου διαμονής τους ευθέως από το κράτος. Το βλέπουμε: η αναγκαστική παύση της εργασίας τους, ο εξαναγκαστικός εκτοπισμός από την κοινότητα, η περικυκλωτική της κοινότητας με μπάτσους

Το στιγμιότυπο προέρχεται από διαμαρτυρία των κατοίκων του ορεινού χωριού Εχίνος του Νομού Ξάνθης στις 12 Ιουνίου 2020, όταν ανακοινώθηκε εκ νέου η τοπική απαγόρευση κυκλοφορίας και η επίταση των περιοριστικών μέτρων με πρόσχημα τον εντοπισμό 7 κρουσμάτων με κορονοϊό στο χωριό. Οι κάτοικοι αντέδρασαν στα μέτρα όπως ακριβώς ήταν λογικό: θεώρησαν την απόφαση πολιτική επιλογή του ελληνικού κράτους που στιγματίζει τον πληθυσμό της μουσουλμανικής μειονότητας και του Εχίνου ειδικότερα. Και όπως μπορείτε να διαπιστώσετε αν δείτε το σχετικό [video](#), τα τζιπ της Πολιτικής Προστασίας χρειάστηκαν την προστασία της αστυνομίας για να μπου στο χωριό. Κάτι που ενδεχομένως δεν γνωρίζουν πολλοί/ές είναι ότι ο Εχίνος, ο οποίος απέχει 45' από την πόλη της Ξάνθης μέσω μιας κακής ορεινής διαδρομής, είναι το μεγαλύτερο μεταξύ των μειονοτικών χωριών του βουνού και παραδοσιακά "κέντρο" της τουρκικής εθνικής συνειδησης στην μειονότητα. Στον αντίποδα η Σμίνθη, ένα άλλο ορεινό χωριό του ίδιου νομού, θεωρείται το άτυπο επιχειρησιακό κέντρο της ελληνικής πρακτόρικης προπαγάνδας. Ο πληθυσμός του Εχίνου όπως και των υπόλοιπων μειονοτικών χωριών, φτωχός και προλεταριακός κατά βάση, στιγματίστηκε όταν με το ξέσπασμα της "πανδημίας" διάφοροι κάτοικοι αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στο χωριό από τα ναυπηγεία και τα λιμάνια της βόρειας Ευρώπης όπου παραδοσιακά εργαζόνταν.

συνιστούν διαδικασίες κατασκευής ενός αόρατου στρατοπέδου: οι ρομά καθίστανται έγκλειστοι και επιτηρούμενοι από τους μπάτσους μέσα στον ίδιο τους τον οικισμό. Αυτό: η οριοθέτηση ζώνων απαγόρευσης κυκλοφορίας, η παρανομοποίηση των ρομά με όρους υγειονομικής βόμβας, με όρους κρατικής επιχείρησης υγειονομικής πρόληψης και αντιμετώπισης του covid είναι δοκιμές αναβάθμισης της ισχύος της δημόσιας τάξης: της ικανότητάς της να μπορεί να καταλάβει εκτεταμένο χώρο των κοινοτήτων του ταξικού πάτου, όπου μπορεί ο διαρκής, δομικός και πάγιος βίαιος αποκλεισμός να προκαλέσει πρόβλημα (και το ξέρει).

Μια νέα μπάρα

Στα μειονοτικά χωριά της Ξάνθης συναντιούνται τα δίκτυα του οργανωμένου αντιτουρκισμού, οι τοπικοί φασίστες, τα think tank, τα συνοριακά φυλάκια και οι βίαιοι θαμώνες τους, οι πράκτορες, ένα δαιδαλώδες πλέγμα υπόγειων και μη θεσμικών απαγορεύσεων, επιτηρήσεων και αποκλεισμών - *η θράκη άλλωστε συνδέεται με ένα νήμα με το Ανατολικό Αιγαίο και την Κύπρο* (Βουλή των Ελλήνων, Πόρισμα της διακομματικής επιτροπής για την μελέτη των προβλημάτων των ακριτικών περιοχών της Θράκης και των νήσων του Ανατολικού Αιγαίου, 14-2-1992, στο [zy #5](#)).

Αν οι επιτηρούμενες στρατιωτικά ζώνες και η γνωστή μπάρα του Εχίνου, δηλαδή η απαγόρευση της ελεύθερης κυκλοφορίας και η αναγκαστική στρατιωτική άδεια εισόδου και εξόδου από τα ορεινά μειονοτικά χωριά ακολουθούσε την πάγια τακτική διαιρέσεων της μουσουλμανικής μειονότητας και ένα από τα πλέον αποφασιστικά δείγματα της στρατιωτικοποίησης της εξωτερικής πολιτικής μέχρι το 1996, τότε η αόρατη μπάρα της υγειονομικής καραντίνας είναι μία διάδοχη κατάσταση new age φασισμού από τα ίδια παλιά υλικά.

Θυμόμαστε πως η χριστιανική εκκλησία, οι εφημερίδες-πλυντήρια των ρατσιστών της Θράκης, οι οργανικοί διανοούμενοι και οι καλοί πράκτορες του ελληνικού κράτους, τα think tank του, οι φασίστες του είναι συνεπή και οργανικά στοιχεία της κρατικής στρατηγικής για τη Θράκη και πως αυτή συντίθεται από διάφορους επιμέρους σκοπούς: α) την ρατσιστική υποτίμηση της μουσουλμανικής μειονότητας με προλεταριακή κατά βάση καταγωγή β) την πολιτική απαγόρευση της τουρκικής εθνικής συνειδησης και την παράλληλη προβολή της ελληνικής ταυτότητας τους όποτε χρειάζεται γ) την ανάδειξη της μουσουλμανικής θρησκευτικής τους ταυτότητας άλλοτε σαν επιχείρημα υπέρ της μη «τουρκικότητας» τους και άλλοτε σαν δείγμα επικινδυνότητας που ενεργοποιεί τα δίκτυα του κρατικού ελέγχου και της δημόσιας τάξης και ταυτόχρονα δ) την συντήρηση ενός «αμφισβητούμενου» πληθυσμού στα σύνορα για πάσα χρήση: η προπαγάνδα της ελληνικότητάς των Πομάκων μπορεί να διαδέχεται μίνι προβοκάτσιες και κατόπιν πογκρόμ εναντίον των μουσουλμάνων: κανένα πρόβλημα! Έτσι μπορούμε να καταλάβουμε πώς και γιατί, πριν την

καθολική καραντίνα, η κοινότητα Εχίνου κηρύχθηκε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, *κι έτσι οι 3.000 κάτοικοί της δεν επιτρέπεται να βγουν από τα σπίτια τους για δύο εβδομάδες ενώ Περιπολικά της Αστυνομίας έχουν στήσει μπλόκο και απαγορεύουν την είσοδο ή έξοδο οποιουδήποτε από τον οικισμό* (25/03, Φωνή Ροδόπης).

Μετά την λήξη της καραντίνας, στις 03/06, το τιμ της Πολιτικής Προστασίας αποφάσισε την ενεργοποίηση "ειδικού σχεδίου" για την εξάλειψη των "συνεχών κρουσμάτων" στην Ξάνθη:

Το σχέδιο ενεργοποιείται από σήμερα, Πέμπτη 4 Ιουνίου, στις 12:00, και περιλαμβάνει εκατοντάδες μοριακούς ελέγχους στους κατοίκους της περιοχής από υγειονομικά συνεργεία του ΕΟΔΥ, της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας και στους τέσσερις δήμους της περιοχής έως το Σάββατο 6 Ιουνίου.

Τι είναι ο μοριακός έλεγχος; Είναι μήπως μία ασφαλιστική καταγραφή των κοινωνικών σχέσεων, των πολιτικών πεποιθήσεων, ένα τέστ ελληνικότητας ή μη, χρήσιμο για το παρόν και το μέλλον; Μήπως είναι η επιβεβαίωση της βαθιάς και ιστορικής πολιτικής απαγόρευσης της μ/μ; Πρέπει μήπως η κρατική εξουσία, το κρατικό μάτι και χέρι να διαισθάνεται ότι μπορεί να φτάσει στο βάθος της προσωπικής ζωής των μελών της μουσουλμανικής μειονότητας; Μήπως, τα δίκτυα του Υπουργείου Εξωτερικών χαίρονται πάρα πολύ με αυτό που συμβαίνει καθώς οι παλιές απαγορεύσεις συμπλέουν με τις νέες, αποδεικνύοντας ότι τα χωριά της μουσουλμανικής μειονότητας μπορούν να τεθούν σε ειδικό καθεστώς ανά πάσα στιγμή; Μήπως οι ντόπιοι και οι μπάτσοι-φασίστες-πράκτορες τ στην Ξάνθη επίσης πανηγυρίζουν για τις νέες δυνατότητες υποτίμησης, ελέγχου και επιτήρησης των πομάκων και της μ/μ που προσφέρει η συνθήκη covid;

Λίγες μέρες μετά το σχέδιο των μοριακών ελέγχων, στις 11/06, το "ικό φορτίο" αυξήθηκε τόσο πολύ που αποφασίστηκαν νέα περιοριστικά μέτρα, μεταξύ των οποίων, τα μέτρα που αφορούν τον Εχίνο είναι τα πλέον σκληρά:

- Απαγόρευση δημόσιων και ιδιωτικών συγκεντρώσεων-συναθροίσεων πλην εντός οικογένειας συγκεντρώσεων
 - Απαγόρευση κυκλοφορίας των πολιτών καθημερινά από ώρα 21:00 ως ώρα 07:00 της επομένης
 - Απαγόρευση μετάβασης εργαζομένων εντός και εκτός Εχίνου
 - Υποχρεωτική χρήση μάσκας και εν γένει προστατευτικών μέτρων από όλους τους πολίτες που διαβιούν στην περιοχή [...]
 - Ανάληψη κάθε αναγκαίας ενέργειας του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας (Γ.Ε.ΕΘ.Α.) για την ενίσχυση του Κέντρου Υγείας Εχίνου, με ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό.
- Επίσης:

· Την λήψη μέριμνας της Περιφερειακής Διοίκησης Πυροσβεστικών Υπηρεσιών (ΠΕ.ΠΥ.Δ.) Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης για τυχόν συνδρομή στο έργο των Δήμων της ΠΕ Ξάνθης σε προσωπικό και μέσα, όπου και όταν απαιτηθεί

· Την επιτήρηση και ανάληψη κάθε αναγκαίας ενέργειας από τη Γενική Περιφερειακή Αστυνομική Διεύθυνση (ΓΕ.ΠΑ.Δ.) Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης για τη διασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας.

(Καθημερινή, 11.06.2020, Εκτακτα μέτρα στην περιοχή της Ξάνθης μετά τα 15 θετικά κρούσματα)

Είναι κάπως περίεργο, ε; Από τους 16 σταθμούς του ΕΟΔΥ, οι 11 εγκαθίστανται σε μειονοτικά χωριά, ο Εχίνος αναδύεται ως ειδική περίπτωση στην βάση του εντοπισμένου ρατσιστικού εξωτισμού για τους πομάκους: αυτοί έχουν παραπάνω ικό φορτίο! Ο δημόσιος λόγος φοράει πάνω στη μειονότητα την ιδιότητα της κλειστής κοινότητας την ίδια στιγμή που της την επιβάλλει με δημόσια τάξη: σε κάθε περίπτωση την ευθύνη του σχεδίου αναλαμβάνει ο ελληνικός στρατός και κανένα υπουργείο υγείας! Όπως παραδόξως [;] δεν υπάρχει καμία αναφορά για αυξημένο ικό φορτίο της Σμίνθης, μάλλον γιατί αυτό είναι ελληνοχώρι ε, και αυτοί είναι υγιείς!

Η γραμμή που ενώνει τα σημεία

Είπαμε στην αρχή ότι το 1/3 της στρατηγικής του ελληνικού κράτους στην covid πολιτική (δηλαδή ταξική) διαχείριση είναι μία σειρά από δοκιμές υγειονομικού φασισμού. Λέμε ταυτόχρονα ότι όπως φαίνεται από τα παραπάνω παραδείγματα πίσω από την στρατοαστυνομική διαχείριση της ασθένειας δεν υπάρχει κανενός είδους ενδιαφέρον για την ζωή και την υγεία ούτε των ρομά, ούτε (φυσικά!) των μετανασ(ρι)ών ούτε της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης: υπάρχει ένα μόνιμο κρατικό ενδιαφέρον ελέγχου και περικαρράκωσης αυτών των κοινοτήτων που είναι στη μία περίπτωση σκληρά ταξικό και στην δεύτερη σκληρά εθνικιστικό με αναγωγή στην αντιτουρκική εξωτερική πολιτική. Μ' άλλα λόγια αν για τους κατόχους μπλε ταυτοτήτων η covid κρατική πολιτική περιλαμβάνει όντως ένα παραγωγικό κομμάτι μετασχηματισμών της υγείας, της πρόνοιας, της ιατρικής θεραπείας σε πραγματικό και συμβολικό επίπεδο, για τους μη κατόχους δεν υπάρχει κανενός είδους τέτοιο περιεχόμενο: υπάρχουν οι παλιοί καλοί μπάτσοι, οι γιατροί που θυμούνται τους ρομά μόνο για να τους παραδώσουν στους τελευταίους δεμένους υλικά και ιδεολογικά χειροπόδαρα, και μία σειρά από πρακτικές σκληρής πειθαρχησης.